

Düşünceni Yenile Yaşamın Değişsin

Ana metin Romalılar 12:1-2

Kurtarıcımız ve Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu, Babamız Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizin üzerinde olsun.

Gün boyunca zihnimizden sayısız düşünce geçer. Bazıları bizi sevindirir, bazıları kaygılandırır. Bazen geçmişte yaşadığımız kötü bir olayı yeniden düşünür hüzünleniriz, bazen de henüz gerçekleşmemiş bir şey hakkında en kötü ihtimali kurarız ve kendimizi her gün yeriz. Birinin söylediği tek bir cümleyi saatlerce, hatta günlerce zihnimizde taşıyabiliriz.

Şüphesiz zihnimize gelen her düşünce doğru değildir! Bir düşüncenin aklımıza gelmesi, onu kabul etmemiz gerektiği anlamına gelmez.

Kutsal Yazı düşüncelerimizin önemsiz olmadığını gösterir. Çünkü düşüncelerimiz duygularımızı, kararlarımızı ve davranışlarımızı etkiler. Bu nedenle Tanrı yalnızca yaptıklarımızla değil, yaptıklarımızın kaynağı olan düşüncemizle ilgilenir.

Romalılar 12:1-2 "Bu nedenle kardeşlerim, Tanrı'nın merhametleri için size yalvarırım, bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'ya yaraşır birer kurban olarak sunun. Bu sizin ruhsal tapınmanızdır. Bu dünyaya uymayın, tersine Tanrı'nın iyi, beğenilir ve kusursuz isteğinin ne olduğunu anlayabilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin."

Pavlus, "Düşüncenizin yenilenmesiyle değişin" diyor. Demek ki Tanrı'nın yaşamımızda yapmak istediği değişim düşünme biçimimizi de değiştirmekle yani içten dışa başlayacak bir değişimdir. O, badanalı mezarlar inşa etmek istemiyor her şeyden önce içimizde yaşam olsun istiyor...

Müjde yalnızca geçmiş günahlarımızın bağışlandığını bildirmez; Mesih'te kim olduğumuzu da öğretir. Düşüncemizin yenilenmesi, eski yalanların yerine Tanrı'nın gerçeğinin yerleşmesidir ve bizi bu değiştirir. Gerçek ve gerçeği bilmek bizi özgür kılar.

"Tanrı beni terk etti" düşüncesinin yerine, "O seni asla terk etmeyecek" gerçeği gelir.

"Benim için artık umut yok" düşüncesinin yerine, "Tanrı'nın merhametleri her sabah yenidir" gerçeği gelir.

İşte düşüncenin yenilenmesi budur.

HER DÜŞÜNCEYİ BESLEMEK ZORUNDA DEĞİLİZ

Başımızın üzerinden kuşların uçmasını engelleyemeyebiliriz; ama başımıza yuva yapmalarına izin vermek zorunda değiliz.

Bazen “Bunu düşünmeyeceğim” diyerek bir düşünceyle savaşırsınız. Fakat düşünmemeye çalıştıkça onu daha fazla düşünürüz. Çünkü zihni yalnızca “Düşünme” diyerek yönetilmez; yanlış düşüncenin yerine doğru olanı koymalıyız.

Filipililer 4:8 “Son olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, iyi haberden olan, erdemli, övgüye değer ne varsa, onlar hakkında düşünün.”

Pavlus, “Aklınıza ne gelirse onun peşinden gidin” demiyor. Neyi düşüneceğimizi seçmeye çağırıyor.

Sadece Değer Yargımız Değil Değer Bilincimiz Olmalı

Zihnin yenilenmesi yalnızca zihnimizi yasaklarla doldurmak değildir. “Bunu yapma, şuna dokunma, bundan uzak dur” demek dışarıdan doğru ve dindarca görünebilir; fakat yasaklar tek başına yüreği değiştiremez.

İnsan bazı yanlışları yapmamayı öğrenirken daha yargılayıcı, suçlayıcı ve sevgisiz biri hâline gelebilir. Başkalarının ne yaptığına dikkat ederken kendi yüreğindeki kibri göremeyebilir.

Elbette “Zina etme, çalma, yalan söyleme” gibi buyruklar yanlış değildir. Tanrı’nın yasası kötülüğü tanımlar ve sınır çizer. Fakat yalnızca yasağı bilmek, insana iyiliği sevdiremez. Yasa neyin yanlış olduğunu gösterir; Tanrı’nın lütfu ve Kutsal Ruh ise doğru olanı sevecek yeni bir yürek oluşturur. Bizi değiştirecek olan ise işte budur.

Tanrı bizi yalnızca kötülükten uzaklaştırmak istemiyor; iyiliğin güzelliğini görmemizi de istiyor.

Yalnızca “Yalan söyleme” değil, gerçeğin değerini bil diyor; Gerçek özgür kılar diyerek gerçeğin nasıl bir güç olduğunu gösteriyor.

Yalnızca “Çalma” demiyor, insanları sevmenin güzelliğini gösterirken onlardan çalmak yerine cömertliğin güzelliğine teşvik ediyor.

Zihin yenilendiğinde insan yalnızca yanlış olduğu için günahattan kaçmaz; sevginin, sadakatin, saygının, nezaketin ve kutsallığın ne kadar değerli olduğunu gördüğü için doğru olana yönelir.

Bu yüzeysel bir olumlu düşünce yöntemi değildir. Hastaysak “Hasta değilim”, haksızlığa uğradıysak “Hiçbir şey olmadı” demek değildir. Pavlus önce gerçek olanı düşünmemizi söyler.

Haksızlık gerçek olabilir; ama Tanrı’nın bizimle olması da gerçektir.

Acımız gerçek olabilir; ama Tanrı’nın sevgisi de gerçektir.

Güçsüzlüğümüz gerçek olabilir; ama O’nun lütfunun bize yeterli olması da gerçektir.

İman gerçeği inkâr etmek değil, yaşadığımız gerçeği Tanrı’nın daha büyük gerçeği içinde görmektir.

Romalılar 8:6 “Çünkü benliğin düşüncesi ölümdür, Ruh’un düşüncesi ise hayat ve esenliktir.”

Bu, imanlıların hiç kaygılanmayacağı, üzülmeceği veya depresyon yaşamayacağı anlamına gelmez. Ruhsal, psikolojik ve bedensel yükler insanı etkileyebilir. Böyle zamanlarda dua etmek kadar yardım istemek, biriyle konuşmak ve gerektiğinde uzman desteği almak da doğrudur.

Kutsal Yazı bizlere acı çeken insanı suçlamak için verilmedi. Tanrı’nın Sözü karanlıkta bize yol göstermek ve bizi yeniden gerçeğe bağlamak için verildi.

Bazen duygularımızın ya da yanlış düşüncelerin etkisiyle Kutsal Kitap’ı açmak veya dua etmek bile zor gelebilir. Böyle zamanlarda çok büyük şeylerle başlamak zorunda değiliz. Tek bir ayeti alıp yavaşça üzerinde düşünebiliriz:

“Tanrı beni seviyor.” “Mesih’te bağışlandım.”

“Yalnız değilim.” “Hiçbir şey beni Tanrı’nın sevgisinden ayıramaz.”

Bunları bir büyü gibi tekrarlamıyoruz. Bu sözlerin ardındaki yaşayan Tanrı’ya yöneliyoruz; o sözlerle kendisini bize tanıtan Baba’yla ilişki kuruyoruz.

Öyleyse Kardeşler Düşüncelerimizi Yeşua'ya Çevirelim

Evet, düşüncelerimizi bizi seven ve tüm suçlarımızı ve günahlarımızı üstüne alarak uğrumuza çarpmışta ölen ve üçüncü gün dirilen kurtarıcımıza yaşayan Kralımıza çevirelim.

Ve bugün zihnimizde hangi düşünceye yer verdiğimizi kendimize soralım:

- Beni yöneten düşünce korku mu?
- Geçmişte bana söylenmiş kırıcı bir söz mü?
- Kendim hakkında yıllardır taşıdığım bir yalan mı?
- Bir kişiye karşı beslediğim öfke mi?
- Yoksa Tanrı’nın Mesih’te benim hakkımda söylediği gerçek mi?

Tanrı bizi düşüncelerimizin tutsağı olarak bırakmadı. Kutsal Ruh içimizde çalışıyor, Kutsal Yazı bize gerçeği gösteriyor ve Yeşua bizi özgürlüğe çağırıyor.

Bugün her şeyi bir anda çözmek zorunda değiliz. Ama bir düşünceyi Tanrı’nın önüne getirebilir, bir yalanın yerine O’nun gerçeğini koyabiliriz. Korkunun ortasında yüzümüzü yeniden O’na çevirebiliriz.

Düşüncemiz yenilendikçe bakışımız, kararlarımız ve yaşamımız değişmeye başlar. Çünkü Tanrı bizi dışarıdan bir kalıba sokmuyor; gerçeğiyle içeriden dönüştürüyor. Bu nedenle zihnimizi bizi seven, bizim için ölen ve dirilen Efendimiz Yeşua’ya çevirelim.

Amin.